

Dn. Ioannis Gutierrez,

- 4 Pupillus sine tutoris auctoritate, an obligetur naturaliter ex matru?
- 150 Pupillus sine tutoris auctoritate, an obligetur naturaliter ex matru?
- 151 Difficilias quadam agitur in proposito.
- 152 Stipulatio alteri per alterum facta non valet, pena tamen adiici potest.
- 153 Lex non resicit stipulationi alteri per alterum facta, nec etiam efficit.
- 154 Stipulatio alteri facta valet, eo casu, quo stipulantis inter se caperit promissionem seruari.
- 155 Stipulatio alteri per alterum facta, valet de iure canonico & Regio.
- 156 Verbum, potest, iunctum cum negatione, quando ponitur ab eo, qui non haber potestate in rei, de qua agitur, probabile, nihil operatur.
- 157 Clauses, non obstantibus, &c. non licet cunquam uti in suis dispositionibus, nisi solum Principibus.
- 158 Clauses, non obstantibus, &c. non potest uti Prefectus pretorio, licet plura specialia concedantur ei in iure.
- 159 Legati de latere non possunt causas committere decendas prater legibus modum approbatum, & consuetudine munimus.
- 160 Princeps solus hac clauses, non obstantibus, uti potest.
- 161 Clauses non obstantibus, &c. quando Princeps vitetur an sit necessarium expesse derogare legi, qua deroganda est, an vero satis sit, quod Princeps dicat non obstante aliqua lege?
- 162 Sed nece esse Principem dicere cum dicit, non obstante aliqua, scilicet in contrarium faciente.
- 163 Clauses, non obstantibus, &c. apposita, non comprehendit dispositiones iuratas, sed ut illie derogetur, necesse esse earum specialem mentionem fieri.
- 164 Rex in dubio non videatur celare aut differre obligationes iuratas.
- 165 Saluus conductus concessus, ne quis captiatur debito, non extenditur ad debita iurata. Et hoc specificatur in Archiepiscopatu Toleti.
- 166 Clauses, non obstantibus quibuscumque statutis, priuilegijs, vel consuetudinibus contrariis confirmatione Apostolica, vel quacunque alia firmate roboretur cum decreto, & alijs, non comprehendit iurata.
- 167 Clauses, non obstantibus, &c. cetera, quando generaliter ponitur in collatione beneficij, quod est de iure patronatus laicorum, nunquam derogantur ordinationes facta per laicos fundatores in fundatione beneficij per Sedem Apostolicam, vel Episcopum confirmatae.
- 168 Clauses, non obstantibus capitulis, vel pactis quibuscumque, non extenditur ad pacta, vel capitula iurata.
- 169 Clauses, non obstantibus, &c. non comprehendit dispositiones iuratas, sive iuramentum interueniat, & sit appositorum in ipso actu iurato statim, sive post separationem.
- 170 Clauses, non obstantibus per viam legis sive iuris, tollit statuta iurata.
- 171 Clauses, non obstantibus, &c. in motu proprio apposita, an tollat dispositiones iuratas.
- 172 Clauses, non obstantibus, &c. tollit inhabilitates impenetrantes, que surgunt statuto Ecclesie, non autem quia a iure communis surgerent.
- 173 Clauses, non obstantibus, &c. non tollit constitutions Conciliorum. Nam ut illius derogetur, oportet specialissimam mentionem fieri earum.
- 174 Clauses, non obstantibus, &c. non tollit priuilegia redacta, vel clausa in corpore iuris.
- 175 Clauses, non obstantibus, &c. non tollit priuilegia Principis, que transierunt in vim contractus prelio mediante, vel ob servitutem, vel ad pias causas, quinimo eis sine iusta causa Princeps derogare non potest.
- 176 Prædicta supradicta, posita & specificata in officijs rectorum, vel tabellionatus renuntiatis per Principem.
- 177 Rex, quod non possit tollere hæc officia ab, que iusta causa.
- 178 Clauses generalis, non obstantibus, &c. non derogat regulis cancellarie Apostolice.
- 179 Argumentum de loco ad tempus validum est in iure.
- 180 Carnem comedere sicut licitum est tempore prohibito, ex causa necessitatis, ita etiam & in loco prohibito.
- 181 Die feriato licitum est apprehendere debitorem propter suspicionem fugie.
- 182 Etiam tempore induciarum.
- 183 Loco prohibito, & sic in Ecclesia, an sit licitum apprehendere debitorem suspectum? n. 84.
- 184 Declaratur l. tit. 2. lib. 1. Noua Recop. Regie, & numer. 85.
- 185 Debitor fugitus, non potest capi in portico Ecclesia, & an id hodie locum habeat.
- 186 Actus ad voluntariam iurisdictionem pertinentes, si sunt possunt celebrari diebus feriatis, ita etiam & in loco religioso.
- 187 Testator non potest facere, ne obligations durent tanto tempore, quantum illis a iure prescriptum est.
- 188 Prescriptio non tollit obligations ipso iure.
- 189 Tempus non est modus tollenda, nec inducenda obligations.
- 190 Tempus non computatur inter modos tollenda obligations.
- 191 Character non potest imprimi in corpore humano ex tempore, nec ad tempus, nec in loco, vel conditionis eveniu finiri potest, etiam ex voluntate imprimentis ipsum characterem.
- 192 Sicutius ius inheret offibus, ut ab eis separari non possit.
- 193 Obligatio personalis est sicut anima rationalis in eo, quod hoc numero dicitur.
- 194 Tempus non est causa, ex qua oriri vel tolli obligatio possit, sed est comes, quia res humana tempore non efficiuntur, sed temporis concomitancia.
- 195 Tempus non ponitur inter causas, sed inter media extremorum.
- 196 Tempus non est causa effectiva, sed occasionalis.
- 197 Tempus non ponitur inter causas, sed inter mensuras.
- 198 Tempus non tollit obligationem aut inducit, sed probat esse induciam, vel sublatam, eodem n. 18.
- 199 Concordia & intellectus l. cum de in rem verso, ff. de usus cum l. scilicet annis, C. de pactis.
- 200 Leges Regie, inducentes prescriptionem debiti, quomodo intelligenda?
- 201 Ad prescriptionem debiti, si quis tantum alegaret tempus, & non fundaret se in solutione, condemnandum est, ut soluat.
- 202 Leges Regni, que iubent salario famulorum prescribitriennio: eadem modo sunt intelligenda.
- 203 Lex 9. tit. 13. lib. 4. Noua Recop. Reg. eodem modo intelligenda.
- 204 Debtores non se iuuent temporis cursu in prauidicium tertii, nisi cum revera soluto debiti facta est, & item nunc perficit, & sic cum bona fide, non vero cum mala.

Repetitio I. Nemo potest, ff. de legat. i.

- 205 Ius exsecutum prescribitur certo tempore, quomodo cunque allegetur prescriptio.
- 206 Prescriptio debiti cum mala fide, etiam inducta per mille annos, non est admittenda.
- 207 In materia, concernenti peccatum, standum est iuri Canonico, etiam in iuris civili.
- 208 Dubitan, an debitum solutum sit, an possit uti prescriptio legalis?
- 209 Divisio bonorum paternorum presumitur facta & redditaria per diutinam possessionem 10. ann. inter presentes, & 20. ann. inter absentes.
- 210 Sed hoc debet intelligi, quando est equalitas possessionis inter ipsos fratres.
- 211 Sed videntur supradicta correcta hodie iure Regio. Prima opinio.
- 212 Vera tamen opinio est non corrigi, ibique declaratur ius Regium.
- 213 Quando est dubium, an divisio facta fuerit, & allegatur fuisse factam, inducitur & probatur divisio per diutinatem temporis, secus si constet factam non fuisse.
- 214 Frater licet per longum tempus, decem, vel 20. ann. videat & consentiat alterum fratrem possidere omnia bona hereditaria, & non contradicat, nec divisionem petat, non videatur renuntiasse hereditati paterna, nec prescribitur contra eam minori tempore 30. annorum.
- 215 Divisio facta aliquarum rerum hereditiarum non impedit, quin etiam fiat reliquarum, que non sunt divisa, non obstante temporis cursu.
- 216 Dominum ad tempus constitui potest.
- 217 Ususfructus ad diem constitui potest.
- 218 Seruitus ususfructus non solum est qualis, sed quantus, quod non sunt cetera seruitutes.
- 219 Iurisdictio ad tempus & ex tempore constitui potest.
- 220 Jurisdictio, dominio & ususfructui aequiparatur.
- 221 Testator potest heredi præfigere tempus, intra quod adest hereditatem, & post illud tempus heres non poterit adire.
- 222 Facilius præfigere tempus iuri querendo, quam iuri quiesco.
- 223 Testator potest præfigere tempus, intra quod adimplatur conditio potestatua, & illa non expletata, heres amplius adire non potest.
- 224 Index, mortuo testatore, non potest heredi tempus præfigere ad adeundum, ita, quod alias remaneat heres exclusus.
- 225 Testius in l. si curatoris, Codic. de iur. delib. declaratur.
- 226 Bona prædicta iudicibus circa supradicta.
- 227 Glossa in prefenti, verb. ne leges, declaratur.
- 228 Legatum fructus, deducto v. j. iniurie est propter repugnantiam.
- 229 Testes adhibentur in testamento pro forma eius substantialis, non tantum probatoria.
- 230 Adscribens sibi legatum in testamento minus solemnem, non tenetur paena Senatus consulti.
- 231 Confessio patrie si adgit, non solet ad formam probatoriam attendi.
- 232 Confessio legitimorum heredum, non supplet deficiens testimoniū.
- 233 Solemnitas requisita tempore actus, si non interueniat actus, non efficitur ipso iure, quasi deficiente substantia.
- 234 Ead dicuntur esse substantialia aliquina actus, qua in continentia actus adesse debent, & qualitas, quam satis est postfactum interuenire, non videatur recipere substantiam actus.
- 235 Lex introducens aliquam solemnitatem, in dubio præsumi debet probatoria non autem substantialis, nisi ultra procedat, annullando actum aliter factum, quia iam solemnitas non dicitur probatoria, sed substantialis.
- 236 Testamentum quod a principio fuit nullum ex eo, quod in eis testes desiderantur, trahit temporis non conualescit.
- 237 Iure Regio, an testes & reliqua requisita testamento rum requirantur tantum pro forma probatoria, an etiam pro substantiali quoque.
- 238 Glossa, hic in secunda parte, declaratur.
- 239 Clauses codicillaris colligitur ex verbis testatoris positis in l. codicillis, § ff. de leg. 2.
- 240 Iuramentum habet vim clauses codicillaris.
- 241 Actus quomodo debet valere meliori modo, quo possit remissus.
- 242 Clauses codicillaris presumitur interposita in testamento inter liberos.
- 243 Testator, qui solemniter testatus est, an, si velit suam dispositionem iure codicillorum tantum valere, sit audiendum?
- 244 Si in codicillis quis dicat velle, se eam dispositionem valere iure cuiuslibet ultima voluntatis, etiam si esset adhibita ea solemnitas, que pro testamento sapienter, nunquam illa dispositio valeret iure testamenti.
- 245 Secundus intellectus d. l. si. C. de fideicommissis.
- 246 Tertius intellectus d. l. si. de fideicommissis.
- 247 Testatore mandante heredi, ut soluat omnia, quae scripta sunt in quadam schedula, quam ipse testator habet scriptam apud custodem fratrum minorum, heres absque alia solemnitate renoverat expressare.
- 248 Testator potest instituere heredem, quem scripsit in talis schedula, &c.
- 249 Quartus intellectus dict. leg. final. Codic. de fideicommissis.
- 250 Quintus intellectus dict. leg. final. Codic. de fideicommissis.
- 251 Pluralitas testatorum, nec factorum nunquam in iure presumitur.
- 252 Sextus intellectus d. l. si. C. de fideicommissis.
- 253 Septimus intellectus Bartol. hic ad dict. l. si. C. de fideicommissis.
- 254 Contractus in testamento celebrari potest.
- 255 Testatore in testamento dicente alium presentis, dono tibi rem meam, an sit donatio inter vivos vel legatum?
- 256 Donatio absentis facta de iure Regio, an valeat statim.
- 257 Res legata in testamento prius, si postea tradatur simpliciter, non facta commemoratione legati, transi donationem inter vivos, & non potest renocari, secus si traditio fiat ex causa precedente legati.
- 258 Legatarius lucratus fructus rei legata potest a sibi per testatorem tradita, facta commemoratione legati interim, quod non renovatur.
- 259 Idem est, quando melioratio est facta in testamento & possessio tradita simpliciter, scilicet, quod sit donatio irrevocabilis.
- 260 Quasi contractus potest etiam in testamento celebrari.
- 261 Delictum etiam potest in testamento committi.
- 262 Contractus facti in testamento durant, tamen si testamento fiat irritum.
- 263 Testator sicut potest per pactum querere suo heredi, ita & legatario.

- 6 Octauus intellectus ad leg. final. Codic. de fideicommissis.
- 264 Milites quomodo velint, possunt testari. & quas solemnitates in eorum vestimentis requirantur?
- 265 Statuum virum inducere posse, ut priuatus testetur cum minori testium numero, quam lego communis requiritur sit, & n. seqq.
- 266 Per verba hec: Nullo modo, videtur adempta inferioribus à Principe facultas contrarium disponendi.
- 267 Dicto, si vero, est adversaria in iure, & in facto.
- 268 Prima opinio, quod statutum non possit introducere, ut cum minore testium numero testetur, quam statutum sit iure communis.
- 269 Teste simpliciter aliquid, & non reprobans, nec approbans, videatur approbare.
- 270 Testamentum in scriptis publicari debet.
- 271 Pater naturae potest inter liberos duobus testibus testari.
- 272 Secunda opinio communis, quod statutum posse illud introducere scilicet, ut testari minori testium numero, quam iure communis requiritur sit.
- 273 Reprobatio consuetudinis à contrario legis sensu collata non est extendenda ad reprobationem futura consuetudinis, vel statuti.
- 274 Stante statuto, quod pro testamento sufficientem quinque testes, non ex hoc sufficientem tres testes pro codicillis.
- 275 Testator non potest prohibere cautionem de utendo & fruendo; sicut rerum substantia arbitrio boni viri, que ab usufructuario heredi per pretorem prestante est.
- 276 Testator nec per viam conditionis, vel pene potest prohibere huiusmodi cautionem.
- 277 Testator vel liberum est, de re hereditatis sicut de propria, disponere.
- 278 Cautio de utendo & fruendo, salua rerum substantia, &c. non solum si inducta in fauorem hereditatis, sed etiam ne quis iniuriet ad delinquendum.
- 279 Heres potest remittere cautionem hanc.
- 280 Usufructarius, licet non prescriverit cautionem hanc, tenetur tamen ad damnum reuendicatione.
- 281 Damni & deteriorationis ratio habenda est in hac reuendicatione, qua tenetur usufructarius.
- 282 Dolus presumptus an remittit posse.
- 283 Usufructarius, si male utatur re, in qua habet usumfructum, potest expelli à proprietate.
- 284 Heres quod non possit remittere usufructuario cautionem de utendo & fruendo, &c. secundum opinionem quorundam.
- 285 Heres in praedictum & fraudem creditorum hereditariorum, quibus bona sunt obligata, non potest remittere hanc cautionem.
- 286 Constituens usumfructum inter viuos, an possit remittere hanc cautionem? & n. 290.
- 287 Arguerunt à contrario sensu non est sumendum, ubi abhinc & iure reprobis intellectus resulat.
- 288 Testatore mandante heredi suo, ut pauperem aliquem & deplorare hominem ratione recipiat in fideicommissum usufructuario, heres non tenetur huiusmodi voluntatis obtemperare.
- 289 Constituens usumfructum inter viuos, quod hanc cautionem de utendo & fruendo, &c. remittere possit.
- 290 Donans rem propriam, etenim usufructu, non debet praestare hanc cautionem.
- 291 Testator si legat viamfructum homini inopi, qui satisfacto heredi non possit, an legatarius his seca cautionem usufructum habere debet, & numeris sequentibus.
- 292 Testator si legat viamfructum homini inopi, qui satisfacto heredi non possit, an legatarius his seca cautionem usufructum habere debet, & numeris sequentibus.
- 293 Difficile reputatur iurius presumptione, innuenire
- 264 Pratemens proprietatem, vel usumfructum sibi relatum, ait sietur eius iuratoria cautione cum hypotheca, si non potest causare propter paupertatem.
- 294 Offensus propter paupertatem non potest prestare cautionem de non offendendo, an liberetur praestando iuratoria cautionem? & numero sequenti.
- 295 Maritus conuentus ab uxore propter sauitiam, si est pauper & non possit innuenire fideicommissum de non offendendo uxori, & eam bene tractando, an liberetur cunivatoria cautione? & n. 197.
- 296 Legato usufructu homini inopi, qui satisfacto non possit, quod deus optio grauato, an velit stare iuratoria cautione, vel possidere, & redditus usufructario solvere, secundum opinio Bald.
- 297 Legatum huiusmodi, quod non debeatur legatario, nisi cause, ita cum fideicommissu.
- 298 Legato usufructu homini inopi, qui satisfacto non possit, si legatarius est persona suspecta, res sequestratur apud bonum & grauem virum, a cuius manu legatarius capiet commoditatem usufructus, si vere legatarius integra opinio sit, & non possit fideicommissum prestare, saepe est quod praeferit iuramentum de re bene administranda.
- 299 Testator remittere potest cautionem inuentari.
- 300 Testator potest prohibere Falcidiem detrahiri, & eius favore si inducta Falcidia.
- 301 Heres militis non tenetur creditoribus hereditariis ultra vires hereditarias.
- 302 Publio interest, ut testamentum hominum fortiantur effectum.
- 303 Ratio Bart. quare olim non poterat prohiberi Falcidiem eaque improbatum.
- 304 Altera ratio Cumani eiusdem rei.
- 305 Iuri prohibitorio renuntiari non potest.
- 306 Ratio quare hodie testator possit prohibere Falcidiem detrahiri.
- 307 Plurim est, exequi defunctorum voluntates eius ad causas plias illa non spectent.
- 308 Casu singulari, in quo valent reliqua in testamento, etiam non ad hereditatem, scilicet, quando heres scriptus non vult adire propriam prohibitionem quartae Falcidiem.
- 309 Referuntur nonnulli tenentes contrarium, & approbatu sententia Bart. praecedens.
- 310 Heres proprie dicitur ille, qui adiuit hereditatem, & improprie, qui solum heres instituta est.
- 311 In omnibus casibus, quibus legitima à iure debentur non adita hereditate, necesse est a venientibus ab intestato saltem hereditatem adiiri.
- 312 Sed an iure Regio procedat, declaratur.
- 313 Fideicommissum viuente, non sustinet propter probitionem quartae, nisi heres scriptus adeat hereditatem.
- 314 Hoc limitatur, si heredi scripto est remissa per testatorum necessitas compulsionis.
- 315 Testator potest heredem grauatum restituere, liberare compulsioni necessitate.
- 316 Testator, an possit tacite prohibere detractionem Falcidiem modis hic positi? Prima opinio negatur, & numero sequenti.
- 317 Lex quando iubet aliquid expresso fieri, non facio est illud induci per conclusiones.
- 318 Testator, quod possit tacite prohibere Falcidiem detractionem, Secunda opinio.

Repetitio I. Nemo potest, ff. de legat. i.

- 319 Qui dotem, solum in matrimonio, reddere promisit, adhuc partem dotis exstatuti dispositione sibi retinere potest, praterquam, si maritus promittat totam dotem restituere.
- 320 Socius, vel alius ex his, qui in id, quod facere possunt, conueniuntur, si solidum solvere promisant, videntur illi priuilegio renuntiare.
- 321 Distinctio Pauli de Cast. an testator possit tacite prohibere detractionem Falcidiem.
- 322 Testator, an possit prohibere Trebellianam detrahiri? Prima opinio negatur.
- 323 Testator, quod possit prohibere Trebellianam. Secunda opinio affirmativa, & n. 329.
- 324 Appellatione Falcidia, Trebellianica quoque comprehendit.
- 325 Argumentum procedit de propria & stricta significacione vocabuli ad improprium & latum.
- 326 Quando duo casus juncti equiperati, lex noua agens in uno, videtur etiam in alio casu prouidisse.
- 327 Quid procedit etiam si lex sit noua, & correctoria simul & etiam in exorbitantibus, & in dispositionibus oddissimis.
- 328 Extratione scripta in lege, licita est extensio in correctoriis.
- 329 Quando per aliquem intellectum reducimus ad ius commune, etiam in correctoriis licita est extensio.
- 330 Testator potest prohibere Trebellianam, etiam in codicillis.
- 331 Testator an possit prohibere Trebellianam liberis primi gradus: Articulus difficultus & controversus.
- 332 Filii testatoris acceptantes expresse prohibitionem expressam Trebelli faciat per testatorem, minime possent illam detrahiri.
- 333 Testator, an possit prohibere Trebellianam filiis legitimatis.
- 334 Legitimus vere legitimus dici potest.
- 335 Legitimus filius eadem prorsus legitima debetur, que & legitimus.
- 336 Falcidea & Trebellianica usus, an hodie practicatur? remissive.
- 337 Testator, non potest prohibere insinuationem requisitam ab statuto pro validitate testamenti.
- 338 Ea, que statuuntur proper euitandam falsitatem vel periculum, non possunt remitti.
- 339 Iuri statutorio renuntiari non potest.
- 340 Juramento insinuationi donationis, an possit renuntiari? Prima opinio negatur.
- 341 Juramento insinuationi donationis, quod possit renuntiari. Secunda opinio affirmativa.
- 342 Recitat noua opinio Menchace in praedicti articulo, an cum iuramento possit renuntiari insinuationi donationis.
- 343 Donatio etiam insinata, non tamen insinuata non valet, quando propter non factam insinuationem aliqua fraus, vel falsitas interuenisset, idque constituisse.
- 344 Testator potest facere, ne bona sua hereditaria sint tacite hypothecata pro legaris.
- 345 Testator potest facere & disponere: quod legatarius possit ingredi possessionem rei legata propria auctoritate.
- 346 Valet pastum inter contrahentes, ut quis ingrediatur rem aliquam propria auctoritate.
- 347 Index potest dare alicui facultatem ingrediendi rem propria auctoritate.
- 348 Testator potest auferre heredi priuilegium interdicti,
- 7 quorum legatorum, quod habet, ut à manu hereditis capiat legatarius rem legatam.
- 349 Non dubium, C. de legat. limitatur, praterquam si ab ipso testatore facultas concedatur occupandi rem legatam propria auctoritate.
- 350 Distinctio solet in iure substantiam rei significare.
- 351 Satis esse in distinctione comprehendi naturam regularem rei distinctione.
- 352 Legatum aliquod vere consistere, quod tamen ab herede non sit pralendum, ut legatum liberatio nis.
- 353 Testatore dicente Titio domum lego in qua illi vim fieri veta, ex his verbis videtur concessum ut domum ingredientur propria auctoritate.
- 354 Testator si dicat lego Titio centum, vel dominum, seu euquum, & volo hoc legatum ad ipsum libere peruenire, videtur concedere legatario facultatem, ut occupet rem legatam propria auctoritate.
- 355 Testator si dicat, lego Titio centum, vel dominum, seu euquum, & volo hoc legatum ad ipsum libere peruenire, videtur legatario data facultas ingrediendi rem legatam propria auctoritate.
- 356 Instituta in re certa dato coherede uniuersali, potest occupare rem illam propria auctoritate.
- 357 Testator instituendo uxorem dominam & usufructuariam honorum suorum existentibus liberis, censeatur tandem relinquerre alimenta.
- 358 Alimenta a hac hoc casu uxori propria auctoritate percipient.
- 359 Testator si dicat, lego Titio centum, vel dominum, seu euquum, & volo hoc legatum ad ipsum libere peruenire, videtur concedere legatario facultatem, ut occupet rem legatam propria auctoritate.
- 360 Tenentes contrarium referuntur, & alia distinctio Ripe.
- 361 In quibus casibus licet alicui apprehendere propria auctoritate possessionem, intelligi debet, si possessio vacat, non si ab alio occupata sit.
- 362 Lex quando in aliquo casu transferri possessionem absque apprehensione, intelligi debet de possessione vacante non de occupata ab alio.
- 363 Quia opinio sit renenda ex supradictis quando testator voluit rem legatam libere peruenire ad legatarium, utrum censeatur data facultas occupandi rem legatam propria auctoritate.
- 364 Testator si constitutus nomine legatarii possidere, videtur permisisse legatario, ut occupet rem legatam propria auctoritate.
- 365 Administratores & executores testamentorum possunt capere propria manu rem sibi legatam.
- 366 Fideicommissarius uniuersalis potest ex voluntate testatoris, id ita inveniens propria auctoritate occupare res sibi fideicommissio relatas.
- 367 Testator potest heredi pnam imponere, nisi voluntatis testatoris fuerit.
- 368 Fructus rei legata, qui percipiuntur iacente hereditate, cuis commodo cedant, hereditis, vel legatarij.
- 369 Fructus rei legata pertinent ad legatarium à die mortis defuncti si testator permisit legatario apprehendere rem legatam propria auctoritate.
- 370 Testator ex eo quod permittat legatario apprehendere rem legatam propria auctoritate, non videatur in illa re legata Falcidiem detractionem prohibuisse.
- 371 Lex non dubium, C. de legatis, an hodie iure Regio corrigitur, remissive.
- 372 Similares contractus non dicuntur.
- 373 Similares contractus, & in fraudem gesti differentia.
- 374 Simulato ex contractu, nec preium venditoris, nec aliud quicquam exigetur.
- 375 Simulationis exceptio, an admittatur aduersus AAA 4